

I 24 In Cap. XXIV. Ecclesiastici.

Dominus
admiranda
illa domus;
Deipara om-
nes in stupore
rem deduc-
xit.
S. Ignat.
S. Epiph.

S. Petrus
Damian.

æquè miratam fuisse, ac domum sultus Libani. Certè sanctus Ignatius martyr in Epistola ad Joannem Apostolum, Mariam omnibus admirandam pronuntiat. Ave Virgo sanctissima, inquit Epiphanius in Orat. de ejus laudibus, quæ exercitus Angelorum in stuporem deduxisti; stupendum miraculum in calis. Sed haec per occasionem; illud hinc ex instituto præsentis disputationis, B. Virginem ex Regum Iudei stirpe Salomonica fuisse procreatam, quod ex ejus Genealogia, in domo sultus Libani certis ad umbrata Symbolis, confectum exstimo. Quibus accidunt illa B. Damiani: Filia Regum, sed mater Regis Regum; Serm. 2. de ejus Nativitate.

SECTIO XVI.

Iordanis, post Mansiones quadraginta duas, Israelitis occursus, Conceptionem Deiparæ adumbravit, post totidem generationes futuram.

Ad Num. cap. 33. v. 1.

Hæ sunt mansones filiorum Israel, quas descripsit Moyses, juxta castrorum loca, quæ Domini iussione mutabantur.

474 Q uadraginta duas Mansiones, in quas celebris illa Israelitici populi, ab Ægypto in Palestinam progressi, diffusa fuit peregrinatio, adumbrasse quadraginta duas Evangelicas generationes, hoc est, totidem Mariæ & Christi progenitores, quos Matthæus cap. 1. recentiuit, Authoræ sunt gravissimi *Origenes Homiliae* 27. in lib. Numeri. S. Ambrosius in Proœmio ad Tractatum de iisdem Mansiōnibus, S. Hieronymus in Epist. 127. ad Fabiolam, S. Isidorus in Praefatione ad Quæstiones in Librum Numeri. V. Beda Matth. 1. & Lucæ 3. Rupertus lib. 2. in Numer. capite 31. Dum autem prædicti, alique Doctores, his quadraginta duabus Mansiōnibus, atque per illas significatis totidem generationibus, & progenitoribus, Mariæ generationem, & Conceptionem adnectere conantur, in duas sententias abierunt, quas libet seorsim explicare.

§. I.

Iordanis fontes, & fluxus, originem B. Virginis purissimam, vitamque premonstravit sanctissimam.

Ad Josue 3. v. 15.

Iordanis autem ripas alvei sui tempore messis impleverat.

475 Q uamvis eadem omnino sit Pantrum, quos nuper appellavi, hujus symboli expositio; placet, authori-

tatis gratiâ, unius Doctoris maximi sententiam exprimere. Fit Catalogus Mansio- S. Hieron. num, & numerantur simul quadraginta due; de quibus Matthæus loquitur: Ab Abraham usque ad David generationes XIV. & à David usque ad transmigrationem Babylonis generationes XIV. & a transmigratione Babylonis usque ad Christum generationes XIV. id est, simul generationes XLII. Per has currit verus Hebraeus, qui de terra transire festinat ad cælum, & Ægypto saceruli relata, terram re promissionis ingreditur. Nec mirum, si in illo numeri Sacramento perveniamus ad regna cælorum, sub quo Deus atque Salvator a primo Patriarcha pervenit ad Virginem, quasi ad Jordanem; que pleno Per Iouda gurgite fluens, Spiritus sancti gratiis redundans Maria davit. Hæc S. Hieronymus, quæ totidem designata. penè verbis imitatur S. Isidorus. Per tot viros (ait etiam Beda) quasi ejusdem numeri mansiones, ad intelligibilem Jordanem, id est, Virginem Mariam, sancti Spiritus gurgite plenam, ducet Jesu Christo, ventum est. Videlicet, Josue, five Jesu duce, Israeliticus populus quadraginta duas alternando Mansiones, ad extremam tandem pervenit; usque ad Abelsatim in campestribus locis Moabitarum Num. 33. 49. Significat autem Abelsatim (ut ait Paganus lib. de 49. Nomin. Hebraicis) luctum prævaricationum, seu, spinarum: at verò Moab, ad quem ea loca pertinebant, perinde sonat, ac de Patre. Quasi extrema ea mansio, & paternam Adæ prævaricationem, & ærumnolas inde obortas spinas, ejusdem nempe prævaricationis poenas, commemoraret, ac meritas filiorum lacrymas ciceret, quibus utrumque deferent delictum, & supplicium. Ergo postrema generatio, per extremam illam significata Mansiōnem, miserum Adamitum statum, primam deflentum damnationem, certa nominum notatione præferebat: cum ecce tibi desolatio simul, & remedio cælitus provideretur. Nam, expleto numero XLII. Mansiōnum, totidem Mariæ progenitores præfigurantur, ad eandem denique pervenitum est Virginem, ait Hieronymus, quasi ad Jordanem, que pleno gurgite fluens, Spiritus sancti gratiis redundavit. Alludit S. Doctor ad Jordanis exundationem descriptam Josue 3. v. 15. Iordanis autem ripas alvei sui tempore messis impleverat: itaque dum Jordanem, B. Virginis, cælestium gratiarum affluxibus exundantis, symbolum esse asserit, symboli proprietatem ex ejusdem fluminis fontibus nos docet repeteret.

ofue 3.15.

476 Igitur ut singula singulis reddamus: sicut de Hieronymi, & aliorum Patrum sententia, Mansiones XLII. totidem Progenitorum Mariæ præludia fuerunt; ita Jordanis, Israelitis ab extrema Mansiōne progressis occursus, Mariam præsignavit, Israelitæ genti post prædictos quadraginta duos Progenitores conspicuum. Quod autem ad utriusque, Jordanis nempe, & Mariæ collationem attinet, quam Hieronymus hic, Isidorus, & alii Patres instituerunt, ut exactior ea sit, à proxima fluminis origine deducendam arbitror. Recolendi sunt duo Duo Iordanis fontes, Phiala numerum & Panum, nisi fontes quos

Pars II. ad V. 5.

I 25

Phiala, & quos his verbis distinguunt Josephus lib. Panum. 3. de Bello Judaico cap. 18. Jordanis fons Josephus. Panum esse videtur; sed reverè huc terrâ conditus fertur ex ea, quæ vocatur Phiale. Et propriè quidem, ex rotunditate, Phiale dicitur lacus, rota speciem præferens. Semper autem intra ejus labia cohabetur unda, nunquam deficiens, vel exuberans. Cumque interim, hoc esse Jordanis principium nesciretur, à Terrarha quondam Traconitidis Philippo deprehensum est: is namque, missis in Phialam paleis, invenit eas apud Panum redditas, unde anteā fluvius nasci videbatur. Naturalis quoque pulchritudo Panii regis opibus, & divitius magnificientius accurata est. Manufum flumen Jordanis ex hoc loco incipiens. Eadem legas de Phiala & Panio apud Hegesippum lib. 3. de excidio urbis cap. 26. Ex quibus Christianus Adrichomius in Theatro terræ Sanctæ, Manase II. numero 56. Serarius Josue 3. Quæst. 3. & 13. & Magallianus Josue 1. sect. 2. Duplex Iordanis oris, & occultus & patens.

Annot. 3. duplum Jordanis ortum agnoscunt; unum quidem occultum & latenter in Phiala; conspicuum verò, ac patetem alterum in Panio. Porro cum Sancti Patres, uti monui, Jordanem, Deiparæ imaginem extiisse dixerint, consequens est, ut ortum ejusdem fluminis, originem Virginis expressissime putaverint, arque alteram originem alteri composuerint.

477 Primum Jordanis fontem, Phialam, imperforabilis profunditus describit Adrichomius nuper citatus. Phiala hæc prima facie fluminis origo, primam illam inscrutabilem Mariæ originem, æternamque Conceptionem, intra Divinam mentem ab omni retro æternitate latenter, hanc alienè posse adumbrare. De qua Salomon scripsisse creditur Proverb. 8. v. 22. Nundum erant fontes aquarum eruperant. Videlicet, necdum Jordanis eruperat Phiala, cum Maria arcuam jam impiebat Divina sapientia, & amoris conceptaculum; longè ille occultius, atque ad perscrutandum difficilius, quam Jordanis Phiala. Hanc, perpetua aquarum scaturigine plenam, idem describit Adrichomius. Et inexhaustum gratiarum fontem, plenamque Deiparæ originem quis dubitat fateri? Intra Phiala labra semper cohereri undas, quin umquam exuberent, observavit supra Iosephus. Quod quis haud ineptè ad primam illam æternam retulerit Mariæ Conceptionis originem; prædestinationem, inquam, & electionem, quam intra sacratissima silentiū Divini labra contentam suspicimus.

478 Alteram, sed eam conspicuum, & patentem, Jordanis originem, Panum numerum, altera Iordanis origo ad claram, puram, & manifestam Mariæ conceptionem ex Anne utero persisteret.

Duo Iordanis fontes, Phiala numerum & Panum, nisi fontes quos

didum. Talem hunc Jordanis fontem reflectantur prædicti Geographi, à munditia dictum, clarum ac manifestum. Eum nos, ut Mariæ & Jordanis collationem absolvamus, purissimæ Mariæ originis, & Conceptionis manifestari assertimus imaginem. Manifestari, inquam; nam hanc Mariæ originem ex Annæ utero purissimam, manifestam fuisse, jam inde ab heroicis Ecclesiæ temporibus, ferè omnes docent.

479 Illud tantum addiderim, Jordanis secundam atque apertam originem, Panum à prima illa occulta Phiala derivari; auctoribus Josepho, & Hegesippo, cæterisque sacris Geographis: Numirum ab arca illa Dei prædestinantis sapientia, atque eligentis ardentissimo amore, tamquam ab uberrimo Divinarum gratiarum primario fonte, limpidissimam effluxisse Deiparæ manifestari originem & Conceptionem: inde Mariam totum vitæ fluxum cælestium charismatum flutibus complexisse, longè quidem uberiori, quam Jordanis eo tempore alveum compleset, quo Israelitæ, post XLI. Mansiones, ad illius oras pervernerunt. Merito igitur S. Andreas Hierosolymitanus Patriarcha in Orat. 2. de Assumptione B. Virginis, eam Fluvium perennis vita compellat.

§. II.

Ingressus Arcæ in Iordanis alveum ingressum Mariæ in Annæ alvum præsignabat. Mirabilis Iordanis refluxus, ejus Immunitatem reverebatur.

Ad Josue Cap. 3. v. 16.

Steterunt aquæ descendentes in loco uno, & ad instar montis intumescentes apparebant procul ab urbe, quæ vocatur Adom, usque ad locum Sarthan, &c.

480 Secunda hæc explicatio superiorē retinet, qua Patres Hieronymus, Ambrosius, Isidorus & alii citati in XLII. Mansiōnum numero totidem adumbratos agnoscent Mariæ proavos. Cæterum in Jordanis exponendo symbolo non nihil variat.

Principio, flumen humanæ vitæ, ac generations aptum esse hieroglyphicum, viri sapientes disputationat, Ambrosius in Orat. de Gratianis obitu, & Ser. 32. & Epist. 81. Nyssenus in Disputatione cum Maria forore, & libro de Opificio hominis, Plato in Cratyle, Empiricus Libro 3. Hypotheseon, Seneca Epistola 58. ex Heraclito, & aliis. Prætermitti non possunt S. Augustini Verba in Serm. 54. de S. August. Divinis. Iste generis humani fluvius ab initio usque in finem ex occulis naturæ venis jugiter manat. Torrens iste produxit nos ad nativitatem, perduxit ad mortem. Augustinus imitatus est Petrus Damianus in Serm. de Vigilia L 3 Na 3